

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ УДАВНИЦИ

chitanka.info

Зад тъмните върби умира златен ден,
 приижда вечерта на милващи вълни.
 Гърмеж подир гърмеж заглъхва уморен
 и звездния звънар за мирен сън звъни.

Закотвения шлеп пак тук ли ще седи —
 покрит със воден мъх и черен лепкав клей?
 О, сякаш чер ковчег над тъмните води
 за сетен упокой приспивно ни люлей!

Със вързани ръце и тая вечер пак
 ний гледаме в копнеж към светналия град.
 И чакаме, дали от стихналия бряг
 невидими уста не ще ни позоват...

А тихата река разтваря цветна длан
 и приказно блестят подводни широти —
 о, кой ли тая нощ ранен и изтерзан
 кат падаща звезда натам ще полети?

Своя нежнорозов цвят
 утрото разтваря
 и над мокрий бряг димят
 бели, бели пари.

Спрете, майки, своя бяг
 в тая утрин плаха:
 в син под воден полумрак
 кротко те заспаха.

А русалките, отвред

*с таен знак събрани,
угасиха с бистър лед
жежките им рани.*

*Наредиха ги с треви,
със свещици плахи
и ранените глави
с воден крем венчаха.*

*И покриха ги навек
и ридаха тихо —
и огромния ковчег
вдън земя зариха.*

*Спрете, майки, спрете вий
в своята бол безкрайна:
тая светла бездна крий
безутешни тайни.*

3

*Ний носим венци от върба и подводни бодили,
в потънали кораби тайно се готвим дене —
а вечер издигаме копия стари и гнили
и яхваме своите призрачни бели коне.*

*И мълком по речното дъно във дълги редици
ний гоним миража на някаква светла страна.
И в нашите ледни и мътнозелени зеници
гори безнадеждния пламък на жълта луна.*

*Ний помним люлякова утрин и песни и смелост
и битка сред розови пламъци в стария Лом,
ний помним последната схватка зад някакво село
и вълчите зъби на кървав и страшен разгром.*

*И както ранените миди грижливо и нежно
лелеят съкровища в пълната с мъх дълбина,*

*тѣй носим и ние в сѣрцата си своите копнежѣ,
смразени в кристали и бисерни бели зѣрна.*

*А речните риби, напуснали своите подмоли,
на хищни ята ни преследват по нашия път:
и с дива жестокост разлищват и хапят на воля
и рѣфат от нашата мека, подпухнала плѣт.*

*И нявга през пролетна вечер, когато възлезе
над сини баури засмяна и чиста луна,
незнайни рибари ще найдат на свойта трапеза
сѣс глѣчка и радост безценните странни зѣрна.*

*И мигом ще звѣннат в душите им нашите песни
и нашите жажди за слѣнце, простор, свобода —
и ярко въз техните смугли чела ще проблесне
през мрежа от брѣчки червена и ясна звезда.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.